

Drahé dobrovolnictví

pokračování ze str. 1

organizací mi na můj e-mail neodepsala, což bylo docela frustrující. Po dalším měsíci hledání jsem se tedy začala zajímat o dobrovolnictví v zemích, o kterých jsem původně vůbec nepřemýšlela. Dopadlo to nakonec tak, že jsem byla akceptována organizací v Indii, kde je také největší množství nabídek a dostat se do této země není velký problém.

Rada na závěr

Podle zkušeností dobrovolníků, kteří byli na místě se mnou, jsem si vybrala docela dobře. Někteří, jako Minna z Finska nebo

Lex z Vietnamu, své původní organizace opustili a přidali se k té mé prostě proto, že pro ně nebyla práce nebo byly hodně špatné životní podmínky. Jak vidno, skutečnost, že jeli do Indie s AIESECem, jim negarantovala, že projekt bude dobrý. To jsem považovala za jeden ze základních důvodů, proč jsem platila účastnický poplatek. Navíc cílové organizace musí za „dovoz“ dobrovolníků AIESECu také platit, takže si myslím, že tato organizace má příliš velké náklady na svůj provoz. Pokud tedy chcete vyjet do zahraničí jako dobrovolník, doporučuji vám vybrat si organizaci v dané zemi samostatně a vyjednat si podmínky přímo s nimi. Pravděpo-

dobnost, že projekt, na který se vypravíte, bude dobrý, je alespoň podle mých zkušeností stejně vysoká.

Anna Strejcová

související články

- Dobrovolníkem v zahraničí
- Dobrovolníkem v Turecku
- Dobrovolníkem v Chorvatsku

➤➤➤ www.kalimera.cz

Práce v zahraničí

KALIMERA

TVŮJ NÁZOR

Máš osobní zkušenosti s dobrovolnictvím, nebo prací v zahraničí? Nenechávej si je pro sebe a poděľ se o ně i s ostatními čtenáři Kalimery! Své zkušenosti přidej do komentáře k článku nebo celý text i s fotografií vlož přes webové rozhraní www.kalimera.cz – přidat článek (horní pravý box). Svůj příběh můžeš poslat také přímo na redakční e-mail redakce@kalimera.cz.

Vuno – vesnice otevřená cestovatelům

„Co bychom vám tak doporučili,“ přemítá kamarádka, kterou jsem čistě náhodou potkala v Národním muzeu v Tiraně. Taková náhoda je až těžko uvěřitelná, nás, stopaře bez plánů, ale dobře nasměrovala. „Jestli jedete směrem na jih k moři, stavte se určitě ve Vunu.“ Albánská vesnice Vuno leží na jediné hlavní silnici, která vede okolo moře. Na silnici, která spojuje města Durrës, Vlorë a Sarandë. Nabízí se přímo k tomu, aby tu člověk v klidu strávil noc nebo dvě. Někdo zde dokonce, navzdory svým původním plánům, zůstane třeba i týden.

Shkolla – hostel i kemp

Většina albánských vesnic vypadá podobně – kamenné domy, kamenné schody, kamenné podchody. V ulicích klábosují lidé a za vesnicí se pasou kozy. Vuno je ale trochu jiné, je otevřená turistům. Albánská outdoorová asociace tu provozuje projekt Shkolla (Škola), díky němuž se můžete ubytovat v místní škole. Vydělané peníze jdou na její opravu. Shkollu jsme našli rychle, ve vesnici vás každý nasměruje. Před přízemní budovou ve stínu olivovníků sedí na starých školních lavicích u podlouhlého stolu asi deset lidí, jeden z nich se nás ujímá. Máme na výběr – můžeme spát buď ve vlastním stanu (za 3 eura na hlavu), nebo vevnitř v místnosti (za 7 euro). V místnosti spíte na měkkých matracích s dalšími lidmi, venku je i v noci nesnesitelné vedro. Ale ať spíte kdekoli, můžete používat venkovní sprchu, kuchyňku, nádobí a ledničku. Kousek výš ve vesnici je i obchod, hospoda a bar – vše v jedné nevelké místnosti. Přesto tam najdete vše potřebné.

Kamenné stavby - typický znak Albánie.

Autor: Kristýna Svatá

Rozpálená pláž

Vuno leží asi 4 km od moře. Necelá hodinka chůze, řekli jsme si. Ale nakonec jsme byli rádi, že vedle nás zastavilo auto a postarší manželský pár nás svezl. Cesta sice začínala v příjemném stínu olivového hájku, ale k moři už se pak serpentínami svažovala na přímém slunečním žáru. Oblázková pláž rozhodně nezela prázdnotou, ale ve srovnání s příměstskými plážemi ve Vlorë a Sarandë byla skoro opuštěná. Na pláži si můžete za přiměřenou cenu koupit vodu, jídlo i plavky.

Jen do stínu se nedá pořádně kam schovat. Trochu nás proto děsila cesta zpátky – sluníčka jsme si za ten den užili dost. Byli jsme rozhodnutí stopovat.

Stopování v Albánii

Slyšíme, jak se k nám zezadu blíží auto. Když se ohlédneme, vidíme za sebou rozpadající se mercedes. Plechy nadskakují na každém hrbolu. Ne že bychom byli vybíraví, ale v rámci bezpečnosti se rozhodneme, že tohle auto stopovat nebudeme. Ono však zastavuje. Voustatý řidič

se špinavým trikem nepromluví za celou cestu jediné slovo. Jsme mu úplně ukradení. Možná vám tyhle detaily naší cesty přijdou zbytečné, já na nich ale chci jen demonstrovat jednoduchost stopování v Albánii. Auto v Albánii zastavují rychle. Někdy si řidiči chtějí popovídat s cizinci, někdy netušíte, proč vám vůbec zastavili.

Večer ve Vunu

Prolezáme úzkými uličkami a podchody. Stoupáme do schodů. Míjejí nás osli táhnoucí zátěž odněkud z hor na svých hrbelech. Potkáváme lidi sedící na zemi před svými domovy. Kolem nás jen kámen, popínající se víno a zase kámen. Svah, ve kterém jsou domy vystavěny, je neuvěřitelně příkrý. Ale místní jsou zvyklí ho zdolávat každý den. Slunce zapadlo, vracíme se ke Shkollu. Tam u ohně popíjejí a večerejší lidé z kempu. Albánci i cizinci. Baví se převážně o cestování, o odlišných kulturách. Sedíme tam s nimi u ohně a hodiny pomalu utíkají. Odkládáme odjezd o další den, tak jako všichni, kteří sem zavítají a poznají kouzlo vesnice Vuno.

Kristýna Svatá

související články

- Albánská pevnost Rozafa
- Ze Škodry stopem do hor
- Albánie bez orlů

➤➤➤ www.kalimera.cz

Albánie

Počestnou ženou v Pákistánu

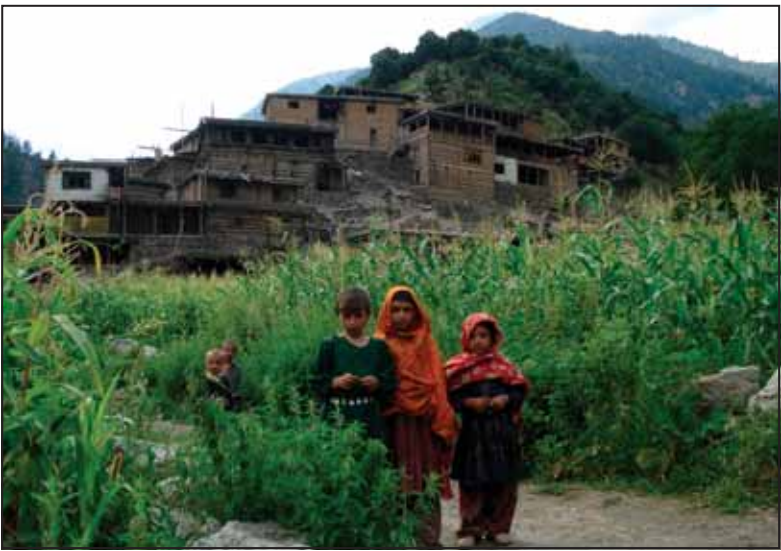
V polovině léta 2009 se i přes četná varování, dobré rady a vyděšené výkřiky příbuzných chystáme do Pákistánu. Máme tam strávit čtyřicet dva dnů. I s cestou přes Istanbul a Emiráty nakonec odjíždíme téměř na dva měsíce. Po zkušenostech z Turecka se připravují na roli neviditelné manželky, která si nekoupí bez svého muže ani balenou vodu.

Hello, friend!

Jedno z nejlepších překvapení v Pákistánu je nakonec domluva s místními. Domluvit se anglicky není problém, vlastně i pětileté děti mluví lépe než my. A to včetně malých holek, nejenom kluci. Divčí skupiny v zelených stejnozračích proudí do školy ve stejném množství jako ty chlapecké. Postavení místních žen nám zůstalo záhadou, z vlastní zkušenosti známe jen chování Pákistánců k ženě cizince doprovázené manželem. Žen jsme obecně potkávali málo, protože všechny práce, kde se setkáváte s lidmi, vykonávají muži. Platí to hlavně na venkově. Pracující ženy jsme viděli vlastně jenom v armádě, na hraničních kontrolách.

Vzdělané a nevzdělané

Můj osobní názor je, že se dělí do dvou skupin – vzdělané a nevzdělané. Pákistánci posílají děvčata do škol celkem ochotně, ale většinou vyžadují oddělenou výuku. Jsou ale vesnice, kde školu nemají nebo si za ni rodiče nemohou dovolit platit (platí se i státní školy od první třídy) a neposílají do ní ani chlapce. Třetím důvodem bývá i to, že úroveň výuky je tak nízká, že to rodiče považují za ztrátu času. Potkali jsme dost většinou mladých

Šátky nosí i většina malých dívek.

Autor: Romana Loušová

slečen, které byly krásné, mluvily jako roditelé Angličanky a ochotně nám pomáhaly. Na druhou stranu tu byla skupina žen, která mi nevýslovně pila krev. Anglicky neuměly ani slovo, vůbec jsem je nezajímala, ale v danou chvíli mě považovaly za součást ženské sekce – klidně se jich deset vmáčklo i s věcmi ke mně na mřížovou lavičku v jinak prázdné čekárně. Vystrčily mě na okraj, aniž by se na mě jenom podívaly nebo pozdravily.

Mezi muži

Rozdělování veřejných míst na mužskou a ženskou nebo rodinnou část se dodr-

žuje, hlavně ale z čistě praktických důvodů. V hostincích podél dálkových cest mají ženy oddělené místnosti, kde se v relativním chladku a klidu můžou postarat o potomky a odpočívat. Nikdy se nám ale nestalo, že bych se do ní musela odebrat já, nebo že by nějakého muže pohoršovalo, že sedím mezi nimi v pánské části. Protože z naší dvojice mluvím anglicky lépe já, často jsem se bavila s neznámými muži a oni mě oslovovali s dotazy na nás. Na druhou stranu bylo celou dobu znát, že mám privilegované postavení cizinky a díky tomu i přístup do mužských částí. Jediné místo, kde mi nezbylo nic ji-

ného, než si sednout k ostatním ženám, byly městské autobusy v Lahore.

Skruté vrásky

Ženy v Pákistánu mají do svých tváří vepsaný život. Ve chvíli, kdy překonají pubertu, začnou se jim do nich vyrývat hluboké vrásky, až je Evropan vlastně rád, že všechny nosí šátek. Z té hrstky žen na ulici jich polovina vypadá jako „polednice“, vypadají tak na sto padesát, i když je jim třicet. Pákistánské muže nic takového nepostihuje, což považuji za velkou nespravedlnost.

Vlažnější muslimové

Celkově jsem se z mého ženského pohledu cítila v Pákistánu mnohem lépe než v Turecku, protože mě muži nepřehlíželi a svoje dotazy na mě směrovali přímo, na rozdíl od Turků, kteří se na mě ptali mého přítele. K náboženství se na první pohled také staví vlažněji. Dálkové autobusy dělají pauzu na jídlo mnohem ochotněji než na modlitbu.

Romana Loušová

související články

- Pákistánské střípky
- V království dlouhověkých
- Divokým Balistánem

➤➤➤ www.kalimera.cz

Pákistán

KARÉLIE NA KOLE

Plán naší cesty byl rozpočítán na měsíc. Prohlídka Petrohradu, objet Ladožské jezero, finské hranice, národní park Koli, město Savonlinna a Helsinky. Vyráželi jsme letecky z Prahy. Už cesta na letiště byla napínavá. V půlce cesty na Ruzyni se nám porouchalo auto tajemnou závadou. Zachránil nás kamarád z Bóšovy práce – Pivoš. S minutovou rezervou nás vyložil na letišti a my těsně před uzávěrkou přepážky ukecali nadváhu zavazadel na minimum ceny. Budili jsme pozornost už tím, že jsme měli na hlavách helmy a na sobě (v červenci) několik vrstev oblečení včetně goretexové bundy.

Potřebné vybavení

Na cestu jsme si sehnali speciální nosiče a cyklobrašny od Sportarsenalu a také jsme se pojistili kvalitními pláště od Schwalbe. Bóša měl brašny na zadním i předním kole. V předních vozil vaření, snídaně a zásoby vody (běžně jsme vozili cca 4l plus vodu v cyklohávhích). V zadních postranních brašnách vozil svoje oblečení a ostatní záležitosti. Stan a spacák měly místo ve spacákové brašně, která je umístěna na nosiči pod sedlem. Já jsem měla zadní brašny a spacákovku. Vezla jsem veškeré jídlo a zásoby v jedné brašně, svoje věci a oblečení v druhé a samozřejmě spacák ve spacákovce pod sedlem. Bóša měl ještě na řídítkách malou brašnu s foťákem.

Další nezbytnosti

Sbalení jsme byli na zimu i teplo. Nakonec jsme využili opravdu všechno a nic zásadního nechybělo. Byly chvíle, kdy jsme byli rádi za každý kousek oblečení a vrstvlí jsme je, jak se dalo. Jediná věc, kterou jsem nevyužila, byla čepice, ale to jen díky tomu, že se nevešla pod helmu. Důležitou součástí vybavy byl cestovatelský deník a nejméně dvě propisky.

Benátky severu

Petrohrad je nádherné město. Natolik nás u fascinovalo, že z plánovaných dvou dní se stal čtyřdenní průzkum. Díky ruské sauně, nočnímu otevírání mostů a severské noci, kdy se setmí maximálně na dvě hodiny, se Petrohrad docela dobře zapsal mezi naše „Top místa“ v navštívených zemích. Ruské holky jsou krásné. To jsme s Bóšou zhodnotili oba. Jsou vždy nádherně upravené a obzvlášť

pokračování na str. 3

Aktivní prázdniny
zájezdy pro mladé

ALPINA
cesty za dobrodružstvem

Nový Turistika
Gyklistika
Ferraty
Expedice

Ukrajina, Rumunsko,
Černá Hora, Korsika, Norsko,
Indie, Karpaty, Alpy, Dolomity,
Kavkaz, Himálaj

www.alpina.cz

CK ALPINA, Provozničkova 39, 613 00 Brno
tel.: 548 522 652, 777 257 462, e-mail: ck@alpina.cz

PLACENÁ INZERCE

Potraviny na cestách

pokračování ze str. 1

bujón, paštičky, pudink, sladké tyčinky (ne ale čokoládové, které se roztečou) a čokoládu (zabalenu v plastu, aby v případě rozpuštění nevytekla na spacák či do náhradních ponožek).

Skladování jídla

Naposledy jsme sypké látky, předem důkladně svážené a rozdělené na jednotlivé dny, napěchovali do igelitových pytlíků a pevně omotali izolačkou, jinak by se mohl pytlík snadno protřhnout. Stačí vždy rozříznout, vysypat do esusu a nic nevážící plast vyhodit v ČR do žlutého kontejneru. Příště chceme vše sypké nasypat do PET lahví a udělat si na nich měřky. Vše ostatní jsme měli v pevných, znovu otvíratelných pytlíkách. Pokud se pohybujeme v oblastech spolu s medvědy či divokými psy, je dobré voňavé potraviny vzduchotěsně utěsnit a nejraději se jich zbavit třeba zavěšením na strom. Noční nezvaná návštěva by nás asi nepotěšila.

Pár slov na konec

Nezkoušejte sušenou mrkev. Zvláště se s nudit. To potom může vzniknout legendární „kekel“. Přestože jsem vše psal tak, jako bych to sám vymyslel a vyzkoušel, není to pravda. Minimálně z poloviny se na tom podílela má milovaná sestra a nerad bych její spolupodílení zapřel. A jak jsem již říkal, čerpal jsem z mnoha pramenů, takže pokud někdo bude mít pocit, že jsem vyloupil jeho myšlenky, omlouvám se. Samozřejmě je mnoho způsobů stravování, toto je pouze mnou vyzkoušený a osvědčený.

Jan Meindl

související články

- Hlady na cestách neumřeme
- Bobulovitý jídelníček v Evropě
- Čištění vody na cestách

➤➤➤ www.kalimera.cz

Rady na cesty

Testovna

V aktuálním kole Testovny máte opět možnost získat za své osobní zkušenosti s outdoorovým vybavením praktické ceny od Sea to Summit, které do součty věnovala firma Warmpeace. Užavěrku tohoto kola jsme prodloužili až do 30. června 2010! Autoři tří nejlepších příspěvků získají tyto ceny:

Hlavní cena:

Vložka do batohu Pack Liner M 70l
Objemnější verze obalu Dry Sack nabízí ochranu obsahu batohu před prudkým deštěm nebo při přechodu řeky. Vložka má oválné dno a voděodolné podlepené švy.

Další ceny:

- Alpha Set – set příborů vyrobených z ultralehké tvrdé eloxované 7075-T6 letecké slitiny.
- Koncentrát Wilderness Wash – univerzální prací a mycí prostředek na cesty – umyje tělo, prádlo i nádoby.

Své osobní zkušenosti s turistickým a cestovatelským vybavením doplněné fotografiemi testované věci nám zasílejte

na redakce@kalimera.cz, do předmětu napište „Testovna“. Svůj text můžete nahrát i přímo přes web přes webové rozhraní na www.kalimera.cz – „přidat článek“ (pravý horní box). Nezapomeňte vždy uvést vaše celé jméno a e-mail. Další kolo Testovny bude vyhlášeno již 1. července 2010! Podmínky zasílání příspěvků a mnoho praktických článků z již proběhlých kol Testovny čtěte na www.kalimera.cz/testovna.

Komentáře k článku

Instantní rýže

Musím se vyjádřit k poznámce, že nudle se dlouho vaří. Čínská polévka z pytlíku, která se normálně odsuzuje pro spoustu negativních věcí a já ji také normálně nejím, je na horách bezva věc. Stačí přivést vodu do varu, pak vypnout a je to. Kdo má odpor ke glutamátu, nemusí si přidávat koření z pytlíku a může sníst nudle jen tak osolené, nebo s něčím navíc. Rýži doporučuji zásadně instantní. Spousta lidí neví, že existuje. Pravdou je, že se shání trošku hůře, ale např. Globus ji běžně má. Je to podobné jako u čínských nudlí – velice krátká doba na přípravu perfektně šetří bombu a chutná slušně.

Jiří Mařa

Místní strava vítězí

Jíst něco „nechutného“ nedělá z výletu ten nejlepší zážitek. Osobně jsem instantní typ, takže alespoň jednou denně jím něco z horké vody, jinak jde hlavně o energii (takže čistá energie ve formě všeho možného). A když dorazím mezi domorodce, tak neváhám a živím se stravou místních. Teprve poznání místního prostředí ve všech podobách včetně kuchyně je ten pravý zážitek. Vaření jídla v horách je takový malý-velký obřad, takže proč si výsledek znechucovat dříve, než přijde. Malé množství těstovin s trochou vyzrálého tvrdého salámu a špetkou koření, případně instantní omáčkou, které nic neváží, je po celodenní túře to pravé.

Matouš Horáček

Holan
VYBAVENÍ DO PŘÍRODY

Praha 2, Slavíkova 5
(nám. Jiřího z Poděbrad)
tel: 222 725 412, 775 211 739
info@holan.cz
po–pá 10:00–18:30
so 10:00–13:00

www.Holan.cz

Stálá expozice stanů a malý Outdoor-Outlet v rozlehlém suterénu.

Výstava stanů
www.VystavaStanu.cz

Outdoor Outlet
www.Outdoor-Outlet.cz

Spacákové ležení
www.VystavaStanu.cz

Další články Testovny, jejichž pokračování najdete v rubrice Testovna na www.kalimera.cz

Turistické boty Asolo Spyre GV

V souvislosti s chystanou cestou do Sýrie jsem sháněl nové boty – lehké, prodyšné, pohodlné, s goretexovou membránou. Z nabídky jsem nakonec zvolil turistické boty Asolo Spyre GV, které se dají pořídit za cenu okolo 3000 Kč, což odpovídá ceně podobných modelů. Jelikož při cestě do Sýrie a zpět jsem neměl příliš možností otestovat nepromokavost boty, rozhodl jsem se při dalším treku po Jeseníkách na-

tvrdě vkročit do řeky tak, aby byla bota co nejvíc pod vodou.

Spacák Hannah Sherpa

V zimě 2008 jsem si koupil spacák Hannah Sherpa. Je to asi 3. generace tohoto modelu. Kromě jiných spacáků jsem vlastnil i Hannah Scout, se kterým jsem měl docela dobré zkušenosti. Jak dopadl teplejší model Sherpa? Přišlo překvapivé srovnání se spacákem Pinguin Savana.

Test čelovek Silva a Petzl

Ve světě čelových lamp se stále něco mění a dochází k vylepšování jednotlivých modelů. Hlavní pozornost je věnována světelnosti, váze a době, po kterou nám čelovka dokáže svítit. Dva největší hráči na trhu – Petzl a Silva – přišli s vylepšenou verzí svých tzv. dokonalých čelovek pro sport a jiné náročné aktivity. Od Silvy jsme testovali model Alpha 6, od Petzlu pak Accu 2 Ultra a Accu 4 Ultra Belt.

Termotriko z Merino vlny

Termoprádlo z Merino vlny som dlho odolával kvôli vyššej cene a nedôvere k schopnosti udržať nezapáchajúcu vôňu. Keď som však objavil v novembri 2008 výrobky firmy Trekmates s cenou okolo 1000 Kč, rozhodol som sa vyskúšať tenké tričko s dlhým rukávom a zalahodil priateľke konečne menej zapáchajúcim zovňajškom pri aktivitách v prírode.

Cestovní deník – praktický společník

Většina cestovatelů si ze svých výprav přiváží nejen spoustu fotografií, ale své zážitky si již během cesty zaznamenávají i na papír. Najít vhodný „zápisník“, který by splňoval veškeré požadavky, však není vůbec jednoduché. A proto vznikl cestovní deník CROIX. Díky svému promyšlenému zpracování má šanci stát se nepostradatelnou výbavou každého cestovatele. Zde jsou praktické zkušenosti s jeho použitím.

Základní parametry

Jeho velikost je 145 x 90 mm. Pevná vazba obsahuje celkem 160 stran, z čehož 16 z nich je vyhrazeno pro obecné informace – osobní údaje, milimetrové pravítko, časová pásma a kalendář. Následuje 80 stran linkovaného papíru určených zejména pro denní záznamy na cestách. Další 32 stran tvoří čtverečkový papír, který ocení zejména příznivci zábovnických her typu piškorky či lodě. Deník obsahuje i nelinkované listy, takéž v počtu 32 stran. Na konci se nachází zadní záložková kapsa, do níž lze uložit například cestovní lístky, vizitky atd. Příjemným bonusem jsou přílohy mapy

České republiky a Evropy, do kterých si můžete pomocí přiložených samolepek vlepiti svoji trasu nebo označit místa, která jste navštívili.

Vydrží vše

První, co potěší moje oko a hmat, je spojení zdánlivě nespojitelného – robustnosti a subtilnosti. Když deník držím v ruce, je znát, že tato věcika leccos vydrží. Ví, že notes mohou hrubou silou nacpat bez velké újmy do už tak velmi přeplněné kapsy batohu, zároveň ale není nijak velký nebo

těžký. Pasuje do kapsy u kapsáčů i u větrovy. Samovolně se neotevírá a díky praktické fixační gumě se listy nepomačkají a nepotrhají, když do přeplněné kapsy u batohu, kde notes mám, ještě napresuji třeba pantofle.

Kvalitní papír

Červená barva zůstává optimistickou i přes všechny neoptimistické situace, ve kterých se cestovatel čas od času ocitne. Textilní záložka zajišťuje, že se notes otevře tam, kde jste ho posledně založili, i když budete jednou rukou viset za držátko v předlidsném bombajském příměstském vlaku a jednou nohou stát na partnerově noze, protože jinde nebylo místo. Listy nejsou úplně tenké, a to je dobře. Slaboučkých listů by se tam sice vešlo více, ale na úkor trvanlivosti. Znáte to – ten nejdůležitější text psaný malými písmenky se natrhne raz dva, když není kvalitní papír. Kdo tlačí na propisku tak jako já, určitě ocení, že se mu v tomto notesu moc neprotlačuje text na druhou stranu.

Předtištěné stránky

Mapka Čech i Evropy v zadní kapse je užitečná, nicméně mapka světa s vyzna-

čením států by se také hodila. Orientační mapka časových pásem, místo pro vyplnění adresy a pravítko se hodí určitě také. Kalendář je výborný na detailnější plánování itineráře dlouhých cest.

Málo místa versus praktičnost

Na psaní mám ráda hodně prostoru. Cestovní deník je pro mě proto malý na psaní souvislého textu. Ale na krátké poznámky notes používám, protože díky jeho velikosti a nezníčitelnosti není těžké ho mít pořád při ruce. A praktická věcíčka, která má vlastnost být pořád při ruce, když máte už tak plné ruce cestování, je k nezaplacení. A to se za 220 Kč vyplatí.

Lucie Kinkorová

související články

- Kapesní počítač Psion 5mx a Psion Revo
- Mapník na kolo
- Nepromokavý obal na mapu

➤➤➤ www.kalimera.cz

Vybavení / testovna

KARÉLIE NA KOLE

pokračování ze str. 2

v Petrohradě nosí deseticentimetrové podpatky. Já jsem jim ve svých cyklokalhotech a šustákovce nemohla konkurovat.

Cesta z města

Když jsme podle dobré ruské mapy vyrázili na cestu, nestačili jsme se divit, jak jsou lidé na venkově schopni žít skromně a vypadat přitom tak spokojeně. Pošta je otevřená v obci jednou za měsíc, v obchodě mají jen to nejnnutnější, chaloupky jsou ze dřeva a pamatují snad dobu Mrazíka, když ještě hlídal zimu, aby byla správně bílá. Silnice jsou asfaltové jen tam, kam se dostaly státní dotace a po pádu Sovětské Rusi se stihly vystavět jen některé úseky dálnice, jejíž různé části se kvalitou lokálně liší někdy i o tři třídy.

Komáří režim

Oblast kolem Ladožského jezera je plná vody, kanálů a spousty komárů. Ti nám trochu překazili představu o romantických večerech u stanu. O příjemných ránech s teplým čajem se nám také dlouho jenom zdálo. Komárů bylo opravdu hodně a byli tak zvědaví a hladoví, že naše rána se vyznačovala rychlým startem a večery zase skvěle sehnáním skákáním do stanu, aby ani jeden nasávací nemohl naše malé hnízdo okupovat. Myslím, že jsme praxí získali docela dobrý čas potřebný ke složení brašen, uklizení kol a rozložení stanu. Nakonec se všudypřítomným komářím hordám musel přizpůsobit i náš denní rytmus. Hlavní jídlo jsme uvařili ve čtyři odpoledne, dokud ještě svítilo slunko a komáři byli zalezlí. To byla také hlavní sísta a čas odpočinku. Večer už jen něco zakousnout a ze sedla rovnou do spacáku.

Milí Rusové

Nakupování a doplňování zásob je v Rusku příjemné, protože 1 rubl je 0,60 Kč. Malé občůdky se základními potravinami jsou v téměř každé vesnici a vodu vám na požádání dají všude. Lidé jsou přátelší a zvědaví. Rádi si popovídají, aby vyzvěděli, odkud s tou helmou a cyklokalhotama jedete a proč máte na kole navěšenou tu bagáž. Pozvou vás i k sobě domů a nesmírně rádi vás provedou svým dřevěným hradem, který sami stavěli, nebo staví, a jsou na to patřičně hrdí. U každého domu je menší domeček, což je sauna. Saunování, jak jsme pocho-

pokračování na str. 4

Výstup na činnou sopku

pokračování ze str. 1

chlapců, kteří nám nabízejí na prodej vycházkové hole, koně na svezení, nebo svá záda pro naše batohy. Zdvouřile od-mítáme. Oni však jdou zkušeně s námi. Po několika minutách příkré chůze si přeci jenom někteří z naší skupiny hole pořizují. Míříme dál. Nejdříve jsem nechtěl platit za průvodce, ale když nyní vidím, jak se pomalu prolétáme mezi poli, podlézáme ostatní dráty a jdeme po malinkatých pěšinkách džunglí, jsem za našeho „bodyguarda“ vděčný.

Mlha a déšť

Pomalou se dostáváme do míst, kde je jen štěrka a kamení. Všude se nese dým a hora vypadá naprosto bez života. Opět se rozpršelo. Pláštěnky a deštníky se dnes ještě hodí, a to přesto, že je ne-skutečné horko. Jdeme stále vzhůru k ml-hou zahalenému vrcholu. Čekáme, že se

Na vrcholu činné sopky.

Autor: Jiří Kalát

brzy dostaneme ke kráteru a budeme se moci podívat dovnitř.

Lávový pramen

Za chvíli dorazíme k místu, kde láva vy-věrá. Průvodce se usmívá a nabírá lávu na tyč. Někteří lidé si začnou opékat párky a sýry nad trhlínami a fotit se před žhavým magmatem. Připadá mi to nesku-tečné a šílené. Ptám se průvodce, jestli to je bezpečné. „Si,“ odpoví s úsměvem. Pár minut poté musí hasit kalhoty, jež mu vzpla-nuly plamenem. Prší, a tak je krusta pevná. Pomalu se vracíme zpět. Naši mladí ob-chodníci na nás už čekají pod horou a na-bízejí, že od nás vycházkové hole odkoupí zpět, avšak za třetinu původní ceny. Učí se rychle. Cestou do Antiguy si stále přemítám, co se stalo. Stáli jsme na lávě činné sopky.

Mizející dobrodružství

Tato zkušenost je naprosto ojedinělá a fantastická. Možná ale jenom díky ab-senci bezpečnostních pravidel a kontrol. Ve vedlejší Kostarice, která má již rozvi-nutý turistický průmysl a je zde mnoho

expertů na cestování a další „civilizační“ vymoženosti, se dostanete k činné sopce do vzdálenosti tří kilometrů, ani o krok blíž, protože by to mohlo být nebezpečné. V Mexiku se sopka trochu zatřese a vstup k ní je zakázán v několikakilometrovém pásmu. To se sice děje kvůli bezpečnosti turistů, ale dobrodružství tím mizí. Doufám, že guatemalská Pacaya si svoje kouzlo ještě chvíli udrží.

Jiří Kalát

související články

- Guatemala - týdenní průjezd
- Guatemalaští malí prodáváci
- Tikal - mayský poklad

➤➤➤ www.kalimera.cz

Guatemala

Singapore – město zákazů

„Singapore is a fine city.“ Tato věta se dá z angličtiny přeložit dvojím způsobem – buď, že Singapur je fajn město, anebo že Singapur je město pokut. Dva měsíce, které jsme v tomto asijském mini státě zatím strávili, jsme fotili různé cedule s všelijakými, leckdy až absurdními zákazy a příkazy. Sběrka už přesáhla 70 kusů a stále objevujeme nové a nové.

Všudypřítomné cedule

O prvním tvrzení, že Singapur je fajn město, by se dalo polemizovat a záleží zcela jistě na osobních zkušenostech. Druhé tvrzení je však nespochybnitelné. Pokuta tady totiž hrozí za všechno, počí-naje klasickým kouřením, přes krmení ho-lubů, známé plivání na zem až po bizarní import žvýkaček nebo nošení durianu (ne-skutečně smradlavého ovoce) do metra. Aby se náhodou nestalo, že se budou lidé vymlouvat na neznalost zákona, visí všude

cedule se zákazy, příkazy, ale i doporu-čeními. Někdy mám dojem, že si vláda myslí, že občané Singapurů jsou nesvé-právní a nemyslí, protože cedule tu mají na všechno.

Bizarní příkazy

V knihovně vás upozorňují, že nemáte nechávat své věci bez dozoru. V metru běží na světelné ceduli nápis, že pokud se dnes necítíte dobře, měli byste vyhledat

doktora (heuréka!). V zoologické zahradě jsou cedule „Nekrmte želvy, mohou vás kousnout“. V parku si díky ceduli uvědo-míte, že stát pod stromem je nebezpečné, neboť se může ulomit větev. Někdy jsou občanům zakazovány věci, které by nor-málního člověka ani nenapadly – jako třeba zákaz čůrání ve výtahu nebo zákaz útoku na řidiče autobusu. Je to tady fakt „blbuvzdorné“.

Markéta Lepíková

související články

- Singapur
- Indonésie - kam tam?
- Indonésie - víza, formality

➤➤➤ www.kalimera.cz

Indonésie

Fotosoutěž Ekologie v objektivu 2010

Amatérští i profesionální fotografové mají i tento rok šanci prostřednictvím svých unikátních snímků upozornit na naši zod-povědnost a nutnost citlivého přístupu k životnímu prostředí. Firma Bayer ve spo-lupráci s mezinárodní organizací UNEP právě vyhláší další ročník celostátní fo-tografické soutěže Ekologie v objektivu. Tématem letošního, již sedmého, ročníku je „Biodiverzita“. Soutěží se ve dvou ka-tegoriích: od 11 do 18 let a nad 18 let. Fotografie do soutěže je možné přihlásit do 20. srpna 2010 prostřednictvím webo-vých stránek www.ekologievobjektivu.cz. Nově lze soutěž sledovat i prostřednic-tvím facebook.com/ekoobjektiv.

Skleněná past, Silvie Jelinková, vítěz kategorie Dospělí z roku 2009, téma: Klimatické změny – naše výzva.

KARÉLIE NA KOLE

pokračování ze str. 3

pili, je vzhledem k dlouhým polárním nocím v zimním období pochopitelně nejoblíbe-nější činností seveřanů.

Finská zima v létě

Když jsme přejeli rusko-finskou hranici, ude-řila na nás severská zima, které se dalo odo-lat jen v goretexu a dvojitých rukavicích. K tomu nepřetržitě přšelo, ale bylo nutné dodržet ale-spoň přibližně každodenní kilometry, takže jsme šlapali navzdory vodě a teplotám. Fin-sko nás svou zimou nicméně nezastrašilo, a tak jsme o pár dní později relaxovali v ná-dherných jezer, dýchali vůni čerstvě pokácé-ného dřeva ve všudypřítomném březovém lese a užívali jsme si čisté přírody, charakte-ristické pro Finsko. I komárů rapidně ubylo.

Světlé noci

Léto ve Skandinávii a v severním Rusku se vyznačuje tím, že je téměř pořád světlo. Je docela zajímavé sledovat východ a západ slunce v podstatě ze stejného místa. Stačí se za dvě hodiny po západu slunce pootočit jen několik stupňů a můžete se těšit na východ. Čím jste severněji, tím se v létě tmavá část noci zkracuje. Když jsme se blížili ke konci naší cesty, uvěznil nás déšť na 25 hodin ve stanu, a tak jsme měli trochu skluz v plnění kilometrů. Abychom stihli letadlo, šlapali jsme do Helsinek celou noc. Ta noc patří k mým nejlepším zážitkům. Všude byl klid, příjemné šero halilo krajinu a noc přišla jen na zmí-něné dvě hodiny. To jsme uvařili poslední zbytky ruské pohanky s rybičkami a než jsme trochu vytrávili, přišel východ slunce.

Tereza Šírová

související články

- Na kole po Skandinávii
- Írán na kole
- Do Francie na kole po rovině

➤➤➤ www.kalimera.cz

Turistika / cyklo

AKCE

4. – 5. června 2010 BRNĚNSKÉ VOKRUCH VOKOLO ŠTATLU... ANEB 100 KILÁKŮ ZA DEN – BRNO – XV. ročník vytrvalostního pochodu; <http://pochod.vyskovnice.cz>
11. – 13. června 2010 SURVIVAL – PONĚŠICE – 24hodinový nonstop závod dvojic v lezení na stěně, plavání, slaňování; www.dknv-survival.cz
11. – 13. června 2010 FESTIVAL HORSKÝCH KOL – LIBEREC – VESEC – mistrovství ČR v maratonu na 24 hodin a další závody; www.24hours-mtb.com
15. – 18. července 2010 OUTDOOROVÝ VELETRH – FRIEDRICHSHAFEN (SRN) – veletrh outdoorového vybavení; www.outdoor-show.de/od-de
16. – 18. července 2010 BIKE SRAZ NA VY-SOČINĚ – NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ – 7. ročník srazu cyklistů v krajině Českomoravské vrchoviny; <http://bikesraz.turbosnekteam.com>
22. – 25. července 2010 BIKE EXPO – MNICHOV – mezinárodní cyklistický veletrh; www.bike-expo.com
23. – 25. července 2010 RAKOVNICKÉ CYKLOVÁNÍ – RAKOVNÍK – cyklistický fes-tival; www.rakovnickecyklovani.cz
9. – 15. srpna 2010 SIXNUMBERS – MALEVIL – orientační závod na horských ko-lech; www.sixnumbers.cz
5. – 9. září 2010 THE TENT SHOW – STONELEIGH (VB) – největší evropský veletrh stanů; www.thetentshowatstoneleigh.com
5. – 7. října 2010 KANUMESSE – NORIMBERK (SRN) – vodácký veletrh; www.kanumesse.de/index_en.html

Půlročník KALIMERA – průvodce světem cestování a vybavení; Vydává: Kateřina Sekyrková; Tel: 602 308 878; Šéfredaktorka: Tereza Rottová; E-mail: redakce@kalimera.cz; Korektury, web: Kristýna Svatá; Distribuce: zdarma po vysokých školách a kolejích celé ČR; na vybraných středních školách; v krajských knihovnách, vybraných sportovních prodejnách a akcích; Stálá distribuční místa: PRAHA – HOLAN SPORT (archiv starších čísel), Slavíkova 5, Praha 2; BRNO – OUTDOOR-OUTLET, Lidická 28; CK KUDRNA, Vobchůdek pod nádražím; PARDUBICE – CK POZNÁNÍ, tř. 17. listopadu 229; OSTRAVA – antikvariát FIDUCIA, Mlýnská 2; čajovna Šambala, Kostelní 5, Moravská Ostrava; VALAŠSKÉ MEZÍŘÍČÍ – alternativní centrum Vivěta, Křížkovského 111; NOVÝ JIČÍN – čajovna ARCHA, Husova 2; Náklad: 30 000 ks; Inzerce: inzerce@kalimera.cz; Uzávěrka příštího čísla: 15. října 2010; Grafické zpracování: Jakub Novotný; Tisk: VH Print; Registrace: MK ČR E 13883; ISSN 1214-0775; Internetová verze: www.kalimera.cz; Předplatné: 30 Kč / rok / do 2 ks, 60 Kč / rok / do 20 ks, 80 Kč / rok do 50 ks, více kusů domluvou. Č. účtu: 1087121052/5500 (napište i vaši adresu!); Nová distribuční místa vítána – střední školy, outdoorové a sportovní obchody, knihkupectví, cestovatelské a sportovní kluby.